

Cuộc phẫu thuật diễn ra rất thành công. Lưu Quang Nhất nhận lấy con chip từ tay bác sĩ rồi đưa cho thuộc hạ mang về tổ chức cất giữ.

Anh ta vội chạy lại đỡ Hắc Tư Dạ ngồi dậy. Do hiến máu quá nhiều nên cơ thể của Hắc Tư Dạ có phần hơi choáng váng. Đột nhiên, đầu anh hoa mắt chóng mặt. Con đau nhức bắt đầu, là ảnh hưởng của khối u. Lưu Quang Nhất thấy vậy vội vàng gọi Giám Đốc bệnh viện. Ông ta vội chạy tới ra hiệu cho y tá chuyển giường bệnh của cô sang phòng hồi sức. Chuyển giường của Hắc Tư Dạ sang phòng bên cạnh cấp cứu.

Cố Mặc luôn túc trực bên ngoài. Thấy giường bệnh của cô được đưa ra thì anh theo đó. Cùng lúc này, giường bệnh của Hắc Tư Dạ đẩy sang phòng bên cạnh. Cố Mặc vì mãi lo lắng cho cô cũng không quay lại đằng sau. Chính vì vậy anh không biết người giúp cô có được cuộc phẫu thuật thành công chính là Hắc Tư Dạ.

Lưu Quang Nhất chạy theo giường bệnh. Các bác sĩ nhanh chóng bắt tay vào quá trình. Do Hắc Tư Dạ chưa muốn phẫu thuật nên các bác sĩ chỉ tạm thời tìm cách khống chế cơn đau bằng cách tiêm thuốc gây tê.

Phong Lô và Phong Vân cuối cùng cũng xuất hiện. Họ nhận được tin của Lưu Quang Nhất liền tức khắc lên máy bay riêng bay về đến ngay bệnh viện. Lưu Quang Nhất đứng bên ngoài phòng phẫu thuật lộ rõ vẻ bất lực. Phong Vân chạy đến lập tức túm cổ Lưu Quang Nhất dò hỏi.

- Lưu Quang Nhất! Hắc Gia sao rồi?

- Đang trong đó!

Phong Lô lúc này lên tiếng.

- Anh yên tâm chờ đợi sao lại thành ra thế này? Hắc Gia mà phẫu thuật lấy khối u thì phải nằm viện một năm mới hồi phục. Nếu vậy thì Vương Thành sẽ loạn hết lên...

- Cậu thôi đi! Sức khỏe của Hắc Gia quan trọng hay việc quản lý quan trọng hả? Ngài ấy vì chúng ta, vì tổ chức mà đến bây giờ cũng không chịu phẫu thuật lấy khối u ra...

Lưu Quang Nhất tức tối nắm mạnh tay vào tường xả giận. Nhìn bức tường bị nứt một đoạn to thì ai cũng biết Lưu Quang Nhất đang tức giận tới cỡ nào.

Cả tòa nhà bệnh viện được thuộc hạ của Hắc Tư Dạ canh gác rất nghiêm ngặt. Cho đến khi giường của Hắc Gia được đưa đến phòng hồi sức thì ba người Lưu Quang Nhất, Phong Lô và Phong Vân mới thở phào nhẹ nhõm.

Quả thật sự chịu đựng của Hắc Tư Dạ hơn cả người bình thường. Nếu là người khác bị đau đớn như vậy chắc đã không thể chịu nổi mà tự sát rồi. Chỉ mất vài phút sau khi tiêm thuốc, Hắc Tư Dạ đã tỉnh lại ngay. Nhưng cơ thể của anh hiện đang rất yếu, hơn chục ống truyền chất đang cắm vào hai bên tay của Hắc Tư Dạ khiến ai nhìn vào cũng khiếp sợ. Mà anh một

cái nhãn mặt cũng không có.

- Hắc Gia, hai bọn tôi vừa nghe tin liền trở về đây ngay!

Một y tá bước đến rót một cốc nước ra rồi lại gần Hắc Tư Dạ. Ánh mắt của anh vừa liếc qua, nhân lúc mọi người không để ý. Y tá nữ kia rút từ trong người ra một con dao định vung tay đâm Hắc Tư Dạ. Ngay lập tức, Hắc Tư Dạ nghiêng đầu khiến cô ta trượt tay đâm vào thành giường. Lưu Quang Nhất sa sầm nét mặt lao tới cầm lấy tay của nữ y tá vặn ra phía sau đoạt lấy con dao trên tay cô ta. Phong Lô và Phong Vân đồng loạt rút súng chĩa vào đầu nữ y tá đó.

- Thật không ngờ lại có người giả làm y tá trà trộn vào đây! Tôi sẽ kiểm tra lại mọi thứ chặt chẽ!

Phong Lô lấy máy ra gọi điện cho thuộc hạ. Hắc Tư Dạ đưa mắt nhìn cô ta lạnh lùng nói.

- Ai sai cô tới đây?

Nữ y tá mím chặt môi không nói. Ngay lập tức Hắc Tư Dạ vươn tay bóp chặt miệng cô ta lại khiến miệng cô ta không thể cử động nổi. Lưu Quang Nhất nhú mày cúi xuống móc từ trong miệng cô ta ra một viên thuốc màu trắng.

- Đối phương cũng toan tính thật. Không ám sát thành công thì tự sát. Tiếc là kế hoạch của các người đã bị thất bại.

Phong Vân nhếch miệng giơ tay không khoan nhượng tát mạnh một cái vào bên má của nữ y tá kia. Hắc Tư Dạ buông tay ra, ngay lập tức thuộc hạ tiến tới tháo chiếc găng tay trắng trên tay anh ra rồi thay bằng một cái mới dự bị sẵn.

- Không nói cũng không sao! Lô về biệt thự vút cho thú cưng của ta thưởng thức đi!

Nữ y tá kia còn kinh ngạc đã bị Lưu Quang Nhất ném cho thuộc hạ lôi đi. Thú cưng của Hắc Tư Dạ chính là một cặp hổ trắng một đực một cái anh nuôi từ nhỏ ở phía sau biệt thự. Ngoại trừ Hắc Tư Dạ ra thì cặp hổ trắng đó gặp ai thì người đó xác định sẽ trở thành bữa ăn cho chúng. Đó là cách thức Hắc Tư Dạ trừng phạt cho những kẻ phản bội.

Đỡ Hắc Tư Dạ nằm xuống, Lưu Quang Nhất lên tiếng.

- Tôi sẽ đi điều tra kẻ đứng sau!

- Tìm ra thì giết luôn đi. Mầm họa không thể để tồn tại!

Lúc này, Hắc Tư Dạ liền chợt nhớ ra Tuyết Nhân. Anh quay sang hỏi Lưu Quang Nhất.

- Cô ấy sao rồi?

- Tình trạng ổn. Tôi đã mang con chip về tổ chức. Nếu ngài muốn, tôi sẽ mang cô ấy sang đây cho ngài.

Hắc Tư Dạ nghe Lưu Quang Nhất nói vậy cũng yên tâm phần nào.

- Không cần, cứ để cô ấy nghỉ ngơi. Khi cô ấy tỉnh lại thì dẫn cô ấy về biệt thự, nói là tôi có việc bận nên phải mấy ngày nữa mới về. Nếu cô ấy muốn theo Cố Mặc thì đừng ép cô ấy ở lại, cũng đừng nói với cô ấy là tôi hiến máu giúp cô ấy phẫu thuật!